

מה
57 - 600
המחיר 718.0
92 חח.מ.ע. - 1/10 - 1/3

קהלת ז' כ"ט

לְבַד רָאָה זֶה מְצִאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יָשָׁר וְהָמָּה בָקָשׁוּ חֲשֹׁבוֹת רַבִּים.

מלבי"ם | בראשית ב' ט

כי האלהים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים, שהאדם בתחלת יצירתו נברא באופן שלא יחסר לו כל דבר, כי הושיבו בגן זבדא בו כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל, עד שלא יחסר לחמו ולא הצטרך לבוש ומעון. וכל הצרכים אשר השתרעו, עלו על צוארו אחו שגורש מן ערן הוא, אחר החטא שקלקל את תכליתו. וישם מגמת פניו לתכלית לא כוון ה' בבריאתו, כי לא כוון ה' שיעבור ימים ואיים רחוקים לבקש כסף וזהב ופונינים ושיבנה בתו מדות וילבש בגדי שש ודקמה, ולכן לא הטבע עליהם שישגים בקל, כי לא ימצא אלה דק ע"י מלאכות שונות וגיעות רבות.

ברכות | מע"א

אמור רבה בר שמואל משמי דר' חייא: אחד כל אכילתך אכול מלח ואחר כל שתיתך שתה מים ואי אתה ניזוק.

ז"ח"ח . פ"ה פ"ל פ"ל
פ"ל פ"ל פ"ל
פ"ל פ"ל פ"ל

עין איה | ברכות ח"ב פ"ד ש"ג פסקה כז

אם שהאדם הרחיב צרכו בכל עניניו הרבה להשתמש בכל ענינים מורכבים שהמציא בעמלו והמצאותיו, מכל מקום ראוי שיזכר תמיד כי ראוי להתקרב תמיד אל עצם הטבע, ולהורגיל עצמו להיות חגיגו ולא ישכח את המקור הראשי לכל ההרכבות.

והחינוך הזה יועיל הרבה לבריאות הגוף, שלא יקשר הרבה במותרות שאין להם סוף, שהמותרים המתורבים בלא גבול יאבידו מן האדם את ההמשכה להענינים הטבעיים במקורם.

וגם תמשך מזה תועלת נפשית בשכל ודעת, וממנה ליראת ד' ולשלמות האמיתית תוצאות, כי אע"פ שירחיב דעתו בתולדות רבות שליליות, מ"מ היסודות הפשוטים שהם המושכלות הראשונים ושדשו האמונה הפשוטה הברורה ע"י הקבלה המפורסמת, תמיד יהיו בפיו ובלבבו.

וכשם שבאכילתו אחרי כל אכילתך אכל מלח, שהוא המאכל האחד שיוכל האדם לאכול את היסוד הטבעי כמו שהוא, שלא חלו בו שינויים ותמורות, כי הוא נמצא ג"כ בעמק האדמה כתבניתו בלא ידי אדם וגם שינויים טבעיים לא חלו עליו מיום כונונו ד' ביסודות הארץ, והמים ג"כ המשקה הטבעי שלא חלו בה ידים, והם מרגילים את הגוף והנפש גם יחד לזכור את המקור הנקי והפשוט שממנו תוצאות להמון ההרכבות.

כן הוא מעיר את השכל שלא להתרחק מהמקור הראשי, שהאלהים ברא את האדם ישר, וישגי האמיתיות הדרושות לשלמותו באורח ישרה, וע"פ הטבע הישר של הנפש יעלה להתגבל בחכמה ודעת. ואם לא יבקש חשבונות רבים, כי"א ידע שחשבון יחיד עליו לבקש מבלי להתרחק מהיושר האלהי המטבע בפשט, אז ימצא אשור ומעלות רוחו בכל המון ההרכבות השכליות ולא יתעה מני אורת, כי אם ילך בדרך צדיקים חולק ואור.

ברכות | נ"ע"ב

שלשה משיבין דעתו של אדם; קול ומראה וריח, שלשה מרחיבין דעתו של אדם; דירה נאה ואשה נאה וכלים נאים.

עין איה | ברכות ח"ב פרק תשיעי פסקה ק"א

נפש האדם בראה אלהים ישורה, שמחה בחייה ומוצאת נחת בראשונותיה, וכל זמן שיתאים האדם את חייו לחיי הטבע הכללי ימצא אושר ושמחת לב. אמנם בתגרת יד החברה האנושית, התרחק האדם מראשונות הטבע הטהורים ונעדרה ג"כ דעתו. ע"כ המדה שתשיבנו אל ישוב דעתו הטבעית היא הקורות רוח הכללית המשותפת שימצא האדם בטבע, חסד ד' המלא את כל היקום. קול זמרת הצפרים "מבין עפאים יתנו קול", מבאה הדר הכרמל והשרון בפרחיהם הנחמדים, ריח השושנים וכל פרי חמד אשר בגן ד' הארץ אשר נתן לבני אדם, אלה הם משיבין את דעתו אל הטבעיות אוזרי התרחקו ממנו ע"י התרבות והחברה שהרחיקוהו, ובשוב דעתו אל מקור הטבע מעשי ידי יוצר, ישובו אליו כל חמדות הנפש הטבעיות, רגשי קודש והתרוממות נפש אל אל אלים, וכל מדות טובות הטבעיות אשר לאדם הישר, אשר לא השחית דרכו ע"י עזיבתו אורח ישרים הסלולה.

אגרות התורה | י"א ב

האדם הַיָּשֵׁר צָרִיךְ לְהִתְמַיֵּן בְּתוֹךְ פְּלוֹמֵר שֶׁאֵמֵן בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וְהוֹדִיעוּתוֹ הוֹלֵלוֹת פְּדוּךְ יִשְׂרָאֵל מִיִּסוּד נַפְשׁוֹ, שֶׁהֵם סוֹבְרִים וְיִשְׂרָאֵל וְשֵׁהֶם מוֹלִיכִים בְּדוֹךְ יִשְׂרָאֵל.

אבות | ד"א

בְּאֵן זִוְמָא אָמַר: אִיזְתָּהוּ תְּכֵם, הַלּוֹמֵד מִכָּל אִדָּם, שְׂנֵאֲמַר, "מִכָּל מְלַמְדֵי הַשְּׂפָלָתִי פִי עוֹדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִּי". אִיזְתָּהוּ גַבּוּר, הַפּוֹדֵשׁ אֶת יִצְרָאֵל, שְׂנֵאֲמַר, "טוֹב אֶרֶךְ אֶפְסִים מִגִּבּוֹר וְאֶשֶׁל בְּרוּחוֹ מִכֶּבֶד עֵינֵי". אִיזְתָּהוּ עֲשִׂירֵי הַשְּׂמִמָּה בְּחֻלְקוֹ, שְׂנֵאֲמַר, "יִגִּיעַ כְּפִיךָ פִי תֹאכַל אֶשְׂרִיךְ וְטוֹב לָךְ". אֶשְׂרִיךָ בְּעוֹלָם הָיִתָּה. וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם תִּבְאָ. אִיזְתָּהוּ מְכַבֵּד, הַמְכַבֵּד אֶת הַפְּרִיזוֹת, שְׂנֵאֲמַר, "פִי מְכַבְּדִי אֲכַבֵּד וּבְבִי יִקְלוּ".

דרך חיים על המשנה

ואמר "איזהו עשירי", ויש לומר כי אין ראוי שיהיה מתואר האדם בשם עשיר כאשר יש לו רבוי ממון אשר הוא באוצר או בתבנתו, כי דבר זה אינו שייך אל האדם, ואין העושר מצד עצמו ואין ראוי שיקרא עשיר בשביל זה. רק מי ששמח בחלקו, שכאשר הוא שמח בחלקו וזוה עשיר בדעת זהו העשיר שהוא עשיר מצד עצמו, לא כאשר הוא עשיר ברבוי ממון שהוא בתבנתו, שאין זה העושר באדם מצד עצמו כלל ואין ראוי שיקרא האדם עשיר, וכאשר שמח בחלקו וזוה עשיר בדעת אז הוא עשיר מצד עצמו.

דברים | י"ח ג' טו

תָּמִים תְּהִיָּה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ: פִּי תִהְיֶה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אִתָּה יוֹדֵשׁ אוֹתָם אֵל מְעַנִּים וְאֵל קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאִפְתָּה לֹא כִן תִּהְיֶה לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ: נִבְיָא מִקִּיף בְּדַ מֵאֲחִירֶיךָ פְּמִי יָקִים לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ אֵלֶיךָ תִּשְׁמָעוּ:

שפת אמת | שופטים ח"ה

בפסוק "תמים תהי' כל כי הגוים האלה כל נביא מקרבך", כל פלי שאיש ישראל צריך להשיג הכל מעצמו, כעין מעשיך יקרבך, לכן אין לחפץ לידע נסחיות ומסותים כתאוות הגוים לדרוש מעוננים וקוסמים. אבל בכח איש ישראל ע"י העבודה בתמימות להשוות הגוף עם שורש נשמתו.